

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/61/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200621
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200621.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa T. Y., bytom P., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, v konaní o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Sd/19/2013-16 zo dňa 1. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Sd/19/2013-16 zo dňa 1. júla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 17.01.2013 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 23.04.2013. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutím zo dňa 17.01.2013 odporkyňa rozhodla, že podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, § 1 a § 2 ods. 2 nariadenia vlády ČSFR č. 557/1990 Zb. o mimoriadnom poskytovaní starobného dôchodku niektorým baníkom, §112 ods. 1 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. vznikol navrhovateľovi od 12.12.2009 nárok na starobný dôchodok v sume 317,40 € mesačne. Pretože k rovnakému dňu mu patrila invalidný dôchodok v sume 453,- € mesačne, starobný dôchodok sa mu podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. nevypláca a nárok na starobný dôchodok zaniká.

Po podaní opravného prostriedku vydala odporkyňa rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 23.04.2013, ktorým podľa § 21 ods. 1 a § 55 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo dňa 12.12.2012.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne a po oboznámení sa s jej dávkovým spisom dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný. Zistil, že navrhovateľovi

bol rozhodnutím odporkyne zo dňa 26.09.1984 priznaný čiastočný invalidný dôchodok a z dôvodu, že dňom 01.12.1991 bol uznaný invalidným, rozhodnutím zo dňa 31.03.1992 mu bol priznaný invalidný dôchodok. Rozhodnutím zo dňa 26.05.2010 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľovi vznikol dňa 02.05.2004 nárok na starobný dôchodok v sume 9 295,- Sk mesačne, ktorý sa však podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení nevypláca a nárok naň zaniká, keďže ku dňu priznania starobného dôchodku bola suma vyplácaného invalidného dôchodku 9 588,- Sk mesačne, teda vyššia než suma priznaného starobného dôchodku. Toto rozhodnutie odporkyne bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sd/37/2010-47 zo dňa 21.01.2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7So/51/2011 zo dňa 28.09.2011.

Navrhovateľ sa žiadosťou zo dňa 12.12.2012 domáhal priznania starobného dôchodku odo dňa 02.05.2004. Nebolo sporné, že nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikol dňa 02.05.2004, avšak týmto dňom v zmysle § 55 zákona č. 100/1988 Zb. zároveň aj zanikol, pretože jeho suma k tomuto dátumu bola nižšia ako suma invalidného dôchodku, ktorý navrhovateľ poberal. Odporkyňa teda rozhodla správne, keď jeho žiadosť zo dňa 12.12.2012 zamietla.

Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že v konaní nebol dostatočne zistený skutočný stav veci. Má za to, že invalidným dôchodcom bol protizákonným spôsobom, lebo invalidný dôchodok nepatrí pracujúcemu, ktorý v čase vzniku úplnej invalidity už splnil podmienky nároku na starobný dôchodok (pokiaľ invalidita nebola dôsledkom pracovného úrazu). Na zasadnutí komisie dňa 31.03.1992, keď mu bola priznaná plná invalidita bez lekárskeho posudku, došlo k manipulácii s jeho zdravotnou dokumentáciou. Rozhodnutím z 08.12.1987 mu bola zamietnutá žiadosť o stavovský dôchodok podľa zákona č. 121/1975 Zb., ktoré priznávala Okresná posudková komisia svojvoľne. Výpočet starobného dôchodku k 12.12.2009 v sume 317,40 € je podľa jeho názoru v rozpore so zákonom č. 461/2003 Z.z., lebo vychádzal zo zárobkov, ktoré dosahoval po preradení z bane na povrch, ktoré boli o 50% nižšie. Podľa jeho výpočtu je suma starobného dôchodku k 02.05.2004 11 095,- Sk mesačne, preto žiada, aby odporkyňa vydala nové rozhodnutie, z ktorého by bolo zrejmé, či je starobný dôchodca alebo je za starobného dôchodcu iba považovaný, či je poberateľ invalidného dôchodku podľa § 29 písm. a/ alebo c/ zákona č. 100/1988 Zb., či je poberateľom invalidného dôchodku zo všeobecných príčin alebo pre chorobu z povolania a či je poberateľom DIČ alebo DI. Zároveň žiada, aby mu bolo umožnené doplniť toto odvolanie výpoveďou na pojednávaní.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. O nároku navrhovateľa na starobný dôchodok bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 26. mája 2010, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sd/37/2010-47 zo dňa 21. januára 2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7So/51/2011 z dňa 28. septembra 2011. Navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok dňom 2. mája 2004, jeho suma však bola nižšia ako suma dovtedy vyplácaného invalidného dôchodku, preto mu naďalej patril invalidný dôchodok a nárok na starobný dôchodok dňom súbehu zároveň zanikol. Odporkyňa trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a navrhuje preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 55 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu viacerých dôchodkov toho istého druhu alebo ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu starobného, invalidného, čiastočného invalidného dôchodku a dôchodku za výsluhu rokov,

vypláca sa iba jeden dôchodok, a to vyšší (najvyšší). Pri súčasnom splnení podmienok nároku na výplatu starobného, invalidného, čiastočného invalidného dôchodku a dôchodku za výsluhu rokov, ale rovnakej výšky, vypláca sa dôchodok, ktorý si oprávnený zvolil. Dňom úpravy výplaty dôchodkov pre súbeh zanikajú nároky na dôchodky, ktoré sa nevyplácajú.

Z obsahu spisu je nesporné, že predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutia odporkyne, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo dňa 12.12.2012 s odôvodnením, že podľa rozhodnutia odporkyne z 26. mája 2010 číslo XXX XXX XXXX X navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok 2. mája 2004 v sume 9 295,- Sk mesačne, ktorý bol nižší ako vyplácaný invalidný dôchodok (9 588,- Sk), preto nárok navrhovateľa na starobný dôchodok podľa cit. ustanovenia § 55 zákona č. 100/1988 Zb. zanikol a jeho ďalšej žiadosti o starobný dôchodok nemohla odporkyňa vyhovieť.

Rozsahom podaného opravného prostriedku je ako súd prvého stupňa, tak aj súd odvolací viazaný, to znamená, že predmetom súdneho prieskumu nemohlo byť žiadne iné rozhodnutie odporkyne. Preto nebolo možné vyhovieť požiadavke navrhovateľa na preskúmanie okolností, za ktorých mu bol priznaný invalidný dôchodok, ani preskúmanie výšky invalidného a starobného dôchodku ku dňu 2. mája 2004, keď navyše rozhodnutie odporkyne z 26. mája 2010 bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. ISd/37/2010-47 zo dňa 21. januára 2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k.7So/51/2011 zo dňa 28. septembra 2011, je právoplatné a nemôže už byť predmetom preskúmania súdom v inom konaní. Tieto rozhodnutia, ktoré by mal mať navrhovateľ k dispozícii, podrobne reagovali na námietky navrhovateľa, ktoré opakovane uviedol v odvolaní a je v nich vysvetlený spôsob výpočtu starobného dôchodku.

Požiadavke navrhovateľa, aby mohol svoje odvolanie doplniť na pojednávaní pred odvolacím súdom, nemohol odvolací súd vyhovieť, pretože odvolací súd vo veci rozhodol bez pojednávania v súlade s ustanovením § 250ja ods. 2 O.s.p. Navyše navrhovateľ mal možnosť vyjadriť sa k prejednávanej veci na pojednávaní pred Krajským súdom v Košiciach (ktoré sa konalo dňa 01.07.2013 a ktorého sa navrhovateľ osobne zúčastnil) a vzhľadom na uvedené ani jeho prípadné doplňujúce vyjadrenie nemohlo ovplyvniť prijatý záver.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 8. decembra 2011 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 23.04.2013 za vydané v súlade so zákonom, preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.